

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af:

Forflag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 523—616).

Som første Affnit fattes under Forhandling Forflagets Punkter 1 og 2 med tilhørende Endringsforflag under Nr. 1 og 2.

Ordføreren (Bajer): Det Arbejde, som Udvalget for Statsrevisionens Betænkning har haft i denne Samling, har været temmelig omfangsrigt. Den Betænkning, som er afgiven af Statsrevisionen, indeholder ikke mindre end 100 Sider mere end den foregaaende Betænkning, og den er derhos trykt med ganske smaa Typer og paa temmelig store Sider. Men den stillede tillige en Lillægsetænkning i Udfigt, som skulde gaa nærmere ind paa det vigtigste Spørgsmaal, nemlig Theaterfagen. Dersom Udvalget kun havde haft den første Betænkning at gennemgaa, vilde dette Arbejde have kunnet være til Ende meget tidligere; men da derved den store Sag, Theaterfagen, vilde være bleven skudt tilside, fandt man at burde afvente den anden Betænkning, som blev afgiven den 2den December forrige Aar. Jeg skal ikke i den Anledning reise den ringeste Anke mod Statsrevisionen i mine Udtalelser her; det er et meget godt og tillige meget grundigt Arbejde, der er udført af Statsrevisionen. Naar man ser paa Lillægsetænkningen, vil man endvidere erfare, at de sidste Aktstykker, der ere benyttede, kun have været afgivne en halv Snes Dage, før Betænkningen blev afgiven. Det er imidlertid ikke alene i Omfang men ogsaa i Indhold, at det Arbejde, som har foreligget os, har været stort, hvilket man vil se af den Række Indstillingspunkter, som er fremkommen, og det staa derved netop i Modsetning til forrige Aars Regnskab, da der ikke var noget andet Indstillingspunkt end Hovedindstillingen om selve Regnskabets Godkjendelse. Der har maaske været, om ikke her i denne Sal, saa dog andetstedsfra, en Slags Forventning om, at Udvalget ogsaa vilde have stillet andre Forflag, og navnlig har der da tillige været Tale om muligvis at gjøre Forflag til Rigsretstiltale; men Udvalget har været aldeles paa det Rene med, at det vilde være at overskride sin Kompetence, dersom det indlod sig paa noget Saadant. De Indstillinger, som blive gjorte af dette Udvalg, skulle jo nemlig efter først at have været behandlede her gaee over til det andet Thing, og da det andet Thing ikke har Noget med Rigsretstiltale at gjøre — det hører jo til Folkethingets Forrettinger, — har det været klart for Udvalget, at dette vilde være et

Spørgsmaal for sig, som Udvalget derfor ikke har behandlet. Deraf følger naturligvis ingenlunde Andet, end at jo vel Forhandlingerne her kunne være meget veiledende, hvis man senere vil reise et saadant Spørgsmaal. — Det vil erindres, at der ifjor af Udvalget blev stillet Forflag om en anden Form for Hovedindstillingen, idet man nemlig fandt, at det let kunde misforstaaes, naar det hedder: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende“. Det er maaske netop dette Udtryk, som kan have været noget forvirrende med Hensyn til det nys berørte Spørgsmaal. Paa Grund af den Udgang, som dette Forflag fik ifjor, har man dog troet, at man ikke for Tiden burde gjenoptage det. Men efter den Misforstaaelse, som kunde fremkomme deraf, maa jeg forsvrigt sige, at, efter at Betænkningen var afgiven, gjør det mig næsten ondt, at der ikke kunde komme noget Forflag i saa Henseende, og jeg haaber ogsaa, at der enten før eller senere hen igjen skal gjøres Forsøg paa at finde en Form for en Hovedindstilling, „der bedre svarer til den Betydning, som formentlig maa tillægges en Beslutning med Hensyn til Statsregnskaberne.“ Jeg oplæser disse sidste Ord af Betænkningen, thi de ere valgte med Flib, idet de nemlig ordret ere de samme, som indeholdtes i det sidste Udvalgs Erklæring, som ogsaa var tiltraadt af de to ærede Medlemmer, der ikke iaar have Sæde i Udvalget, nemlig de ærede Medlemmer for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) og for Færøerne (Bærentzen). Derimod have vi ikke været saa heldige i Aar at faae Mindretallet i Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) til at slutte sig dertil, uagtet vi netop havde valgt denne Form i Haab derom.

Jeg skal dernæst gaa ind paa nogle enkelte Punkter, som ere berørte i Betænkningen. Da Lovden af 25de Marts 1871 om Aflysning af flere Statskassen tilflydende Kontraktmæssige Afgifter var udløben med afvigte Finantsaar, blev der fra vedkommende Statsrevisor rettet en Aorespørgsel til Finantsministeren, om han ikke mente, at det var rigtigt at søge denne Lov forlænget. Jeg skal aldeles ikke gaa ind paa Sagens Realitet, som ikke foreligger ved denne Leilighed, og som det neppe vil være rigtigt at drage ind under Forhandlingen; men Udvalget har ment, at den Brevvevling, som ved denne Leilighed er ført mellem Finantsministeren og vedkommende Statsrevisor, dog maa siges at have saa megen almindelig Interesse og at belyse Spørgsmaalet faaledes, at der var Anledning til at henvise til den i Betænkningen. Naar der er henvist til Statsrevisionens Betænkning, maa jeg maaske med det Samme rette en Trykfeil, idet der staa henvist til Side 21, hvilket skal være Side 25. Forvrigt har Udvalgets Flertal fundet sig foranlediget til med det Samme at gjøre opmærksom paa, at det maaske ikke er aldeles